

Poeten lever i sin egen värld,
en bättre värld än denna och långt mera värd att leva för
då den består av enbart själens rena ljus och skönhet.
Därför är det viktigt att han fritt får ägna sig åt den i fred,
ty endast han kan rätt förmedla den
och därmed åtgärda vår sköna nya fula värld,
den hemska realpolitikens värld,
som utesluter allting andligt och vars människor därför
törstar efter just allt det som blott poeten kan förmedla.
Det är ingen sjukdom att han har sin egen värld,
hans främlingskap för oss är icke schizofren.
Tvärtom, han äger visheten och nyckeln till allt liv och skönhet
som vår värld i sin materialiserade industriella öken
har förlorat i självdestruktiva galenskapsförsöken.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Aurelio med Poeter.se id #7222 innehar upphovsrätten